
Catalania sí, però Catalaunia no? El Liber Maiorichinus i les incoherències acadèmiques antiga Catalaunia, origen de Catalunya?

Autor:

Data de publicació: 02-04-2020

A l'epopeia del Liber Maiorichinus, de l'any 1113 dC, trobem el que l'acadèmia universitària, a dia d'avui, considera les primeres referències conegudes als catalans, que al llibre són referits com a 'catalanenses' o 'catalanicus', i al concepte de 'Catalunya', que al llibre apareix com 'Catalania', que és tractada com la seva pàtria, la terra dels catalans.

A l'epopeia del Liber Maiorichinus, de l'any 1113 dC, trobem el que l'acadèmia universitària, a dia d'avui, considera les primeres referències conegudes als catalans, que al llibre són referits com a 'catalanenses' o 'catalanicus', i al concepte de 'Catalunya', que al llibre apareix com 'Catalania', que és tractada com la seva pàtria, la terra dels catalans.

A més, el rei català Ramon Berenguer III és anomenat en aquest document com a dux Catalanensis (duc català), rector Catalanicus (dirigent català), Catalanicus heros (heroi català), Barchinonicus heros (heroi barceloní) i Pyrenee regionis rector (rector de la regió Pirinenca).

El Liber Maiorichinus de Gestis Pisanorum Illustribus o Liber Maiorichinus (Llibre mallorquí de les gestes il·lustres dels pisans) és una epopeia escrita en llatí de l'any 1113-1114 dC, que narra la Croada de pisans i catalans contra Madina Mayrqa, que és com s'anomenava l'illa de Mallorca mentre era en mans dels sarraïns. Els cristians eren acabdillats per l'arquebisbe de Niça, Pietro Moriconi, per part dels pisans, i el rei de Catalunya, Ramon Berenguer III.

Aneu al llibre

Però tornant a l'origen del terme Catalunya...

Catalania sí, però Catalaunia no?

La raó per la qual els acadèmics consideren que el terme 'Catalània' significa 'Catalunya' i, en canvi, el terme 'Catalaunia' no, ningú el sap ni l'entén. I encara és menys comprensible si comprovem que tots els diccionaris i llibres d'història entre els segles XV i XVIII, com hem demostrat amb proves documentals en altres articles, insisteixen en indicar que 'Catalaunia' i 'Catalunya' són dos conceptes que signifiquen el mateix.

D'altra banda, si ens atenim a la morfologia de les paraules, trobem que el concepte 'Catalaunia' és molt més proper a 'Catalània', que no pas 'Catalunya'. Els canvis són mínims entre 'Catalània' i 'Catalaunia', que són dues paraules pràcticament idèntiques. Però la universitat catalana, per raons mai aclarides, no accepta la possibilitat que 'Catalaunia' sigui 'Catalunya' i, a data d'avui, no dedica cap esforç a estudiar els catalànics de la Gàl·lia per tractar d'esbrinar si són o no, realment, els nostres avantpassats nacionals.

L'actitud de la universitat catalana és completament actitud passiva en aquest tema. Una postura impensable per a qualsevol altre poble amb orgull de nació i intolerable des d'un punt de vista científic. Caldrà esperar a noves generacions d'acadèmics més científics i menys servils a l'estat espanyol. Perquè, quin dubte hi ha, que aquesta inacció institucional és una actitud essencialment política i no pas científica.

En aquest blog, hem parlat abastament dels 'Camps Catalànics', que molt segurament eren situats al nord de Tolosa de Llenguadoc, a la zona aquitànica de la vila d'Escatolens, encara que, oficialment, es considera que són situats a la zona de Châlons-en-Champagne, per unes troballes arqueològiques que s'hi van fer.

Historiadors romans que ja parlen de Catalunya?

Recordem que aquesta nomenclatura de 'Camps Catalàunics' ja es troba testimoniada per l'historiador romà Jordanes, del segle V dC. Als 'Camps Catalàunics' o 'Catalàunis', el general romà Aeci i els rei got de Tolosa Turismund, amb els seus respectius exèrcits, van derrotar les tropes d'Àtila, l'any 451 dC.

Quin és el problema que es planteja aquí? Que acceptar que Jordanes parli de 'Catalàunics' referint-se al poble dels catalans no encaixa en el relat que la historiografia espanyola havia dissenyat per als catalans, obviant les dades documentals, naturalment. Perquè suposaria haver d'acceptar que la nació catalana ja existia en aquests temps tan romans i tan primerencs.

I la idea sembla que no agrada als nostres acadèmics polítics, com ja sabem que tampoc agradaria a l'estat espanyol, en mans dels gelosos castellans i, per aquest motiu, s'ha bloquejat la qüestió i ens segueixen adoctrinant que Catalunya és una realitat del segle X dC, quan les proves semblen dir una altra cosa.

Però la veritat és que, a part d'en Jordanes, hi ha més testimonis de l'antiguitat romana que parlen dels catalans. Perquè la realitat és tossuda i les mentides són breus. Així, tenim que un altre document, una compilació, datada del s. IV, coneguda com Història Augusta, ens diu que Luci Domici Aurelià va derrotar Tètric I en un lloc anomenat 'Catalaunus'.

I a més, tenim que l'historiador romà Ammià Marcel·lí esmenta als 'catalàunis' com un poble que viu a la Belgica Secunda. Quines coses que té la història, que s'entesta a fer la guitza a l'acadèmia política catalana a sou de l'estat. Parlarem d'aquests altres documents en profunditat en altres articles.

Altres articles relacionats amb aquest:

- Diccionaris anglesos del XVII i XVIII consideren que Catalunya i Catalaunia són el mateix.
- Gotolània, Catalàunia i Catalunya són el mateix, segons un llibre del 1644
- Els Camps Catalàunics estaven situats a Escatalens, Occitània
- Atila i els huns van ser vençuts a 'Tholosa della Catalogna', segons un llibre italià de 1576
- On era l'antiga Catalàunia, origen de Catalunya? Un llibre del 1678 ho explica.
- El terme Catalunya relaciona amb els camps catalàunics i amb els gals catalàunis
- Catalunya i Occitània són la mateixa nació | Cinc proves documentals